

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.304 van 16 oktober 2003
in de zaak A. 74.990/XII-11.**

In zake : de BVBA SOPANOL,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. Ampe,
kantoor houdende te Oostende,
Kerkstraat 8, bus 1

tegen :

het VLAAMSE GEWEST,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. Staelens,
kantoor houdende te Brugge,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA Sopanol op 15 juli 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 20 juni 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, tot het uitvoeren op gronden gepacht door de verzoekende partij van een ecologische oeververdediging op de rechteroever van de IJzer overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 2, 1°, 4 en 6, van het decreet van 16 april 1996 betreffende de waterkeringen, onder de vorm van een erfdienstbaarheid van openbaar nut;

Gezien het verzoekschrift van 16 juli 1997 waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissing;

Gelet op het arrest nr. 68.943 van 21 oktober 1997 waarin de schorsingszaak naar de rol werd verwezen omdat de vordering tot schorsing op dat ogenblik geen nut had;

Gezien de "nota" van de verzoekende partij betreffende de ontvankelijkheid;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 12 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 september 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. Blanckaert, die loco advocaat G. Ampe verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. Vanden Bon, die loco advocaat B. Staelens verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. Vermeire;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in het auditorsverslag ambtshalve een exceptie wordt opgeworpen betreffende de ontvankelijkheid van de vordering; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over deze exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie slechts noodzakelijk zou zijn indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij omtrent het nadeel betoogt hetgeen volgt :

“Er vermag weinig betwisting te zijn nopens het feit dat de uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening voor verzoekster tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel leidt :

- De uitvoering van de werken bedoeld in art. 4 van het decreet mag aangevat worden vanaf 30 dagen nadat de eigenaars van de onroerende goederen, waarop de werken worden uitgevoerd, bij een ter post aangetekende brief

daarvan in kennis zijn gesteld; deze brief dateert kennelijk van 20.6.1997, zodat verzoekster elke dag kan worden geconfronteerd met het opstarten van de uitvoering;

- Een gebeurlijk in te dienen aanvraag tot onteigening - ongeacht de vaststelling dat het decreet terzake niets voorziet in hoofde van de pachter ... - schorst de uitvoering van de werken al evenmin;
- Wie de uitvoering van de werken zoals omschreven in art. 4 verhindert, maakt zich schuldig aan een misdrijf, zoals voorgeschreven in art. 15 van het decreet.

Anders gesteld : behoudens de inwilliging van de vordering tot schorsing, zullen de werken worden uitgevoerd, met als gevolg dat verzoekster haar landbouwareaal in bijzonder ernstige mate zal zien verminderen, met als bijkomend gevolg de onmogelijkheid de normen terzake het mestdecreet na te leven, de noodzaak de veestapel in te krimpen ... hetgeen dan weer zal leiden tot financiële problemen, ingevolge de onmogelijkheid de bij de recente investeringen aangegane verbintenissen na te leven.

Daarenboven zou, bij gebreke van schorsing van de voorgenomen werken, de percelen in kwestie reeds in bijzonder ernstige mate worden aangetast, nu er niet alleen een 2,5 meter hoge dijk is gepland landinwaarts, maar bovendien het voornemen bestaat om de ingepalmde hectares landbouwgrond af te graven, en ten dele onder water te laten lopen, zodat zij, als cultuurgrond, totaal waardeeloos zullen worden. Bij een gebeurlijke latere vernietiging van de beslissing van de Minister, zou verzoekster geconfronteerd zijn met onherstelbare schade, die onmogelijk ooit nog volledig zou kunnen worden hersteld : weze het inderdaad theoretisch mogelijk te poldergrond op zijn huidig niveau en in zijn huidige vorm te gaan herstellen, de grond zelf zou totaal zijn omgewoeld, waarbij de vruchtbare bodemstructuur totaal zal zijn vernield.

Maar bovenal stelt zich in de tussenperiode het probleem van de overlevingskansen van het bedrijf, nu het herleiden van het landbouwareaal met 1/10de van de aktueel bewerkte oppervlakte gewoon dodelijk is, en verzoekster voor onoverwinnelijke problemen stelt”;

Overwegende, wat dit nadeel betreft, dat vooreerst, luidens artikel 6 van het decreet van 16 april 1996 betreffende de waterkeringen, de uitvoering van de in artikel 4 van het voornoemd decreet bedoelde werken en de bijbehorende voorbereidingen en activiteiten geen bezitsverlies meebrengen, maar een erfdienstbaarheid van openbaar nut vormen; dat luidens artikel 4 van dit decreet het Vlaamse Gewest alle noodzakelijke waterkeringswerken, alle werken tot de aanleg of aanpassing van overstromingsbekkens en wachtbekkens, en alle werken tot de aanleg of aanpassing van de rechtstreekse toegangswegen naar de waterkeringswerken, overstromingsbekkens en wachtbekkens kan uitvoeren op de onroerende goederen bedoeld in artikel 3 van het voornoemd decreet; dat uit deze bepalingen derhalve volgt dat de bestreden beslissing op zich de oprichting en de uitvoering van de geplande “ecologische oeversversterkingen” niet toelaat; dat de uitvoering van de in artikel 4 van het genoemde decreet bepaalde werken en handelingen, overeenkomstig de bepalingen ter zake, op zijn minst de voorafgaande stedenbouwkundige vergunningen vereist; dat hieruit volgt dat het door de verzoekende partij aangevoer-

de nadeel, mocht het kunnen worden aanvaard, in wezen voortvloeit uit de uitvoering van de eventuele nog af te geven vergunningen; dat het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel derhalve zijn oorzaak niet in de bestreden beslissing vindt;

Overwegende voorts, dat de verwerende partij in elk geval moet worden bijgetreden in haar betoog met betrekking tot de ernst van het aangevoerde nadeel; dat de verzoekende partij daaromtrent inderdaad te algemeen en te vaag blijft; dat immers elk precies gegeven ontbreekt omtrent de ernst van de weerslag van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op het landbouwareaal, de veestapel, de onmogelijkheid, de normen van het mestdecreet na te leven en haar leefbaarheid; dat de verzoekende partij uitbater blijkt van de Schoorbakkehoeve en naar eigen zeggen 52 ha cultuurgronden in uitbating heeft waarbij de bestreden beslissing betrekking heeft op ongeveer tien procent van het totale landbouwareaal; dat aldus nog ongeveer 48 ha resten die op onaangetaste wijze kunnen worden aangewend voor het door de verzoekende partij gewenste doel, en dit zelfs afgezien van de vraag of de betrokken percelen door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet meer aanwendbaar zouden zijn voor de normale landbouwexploitatie : de bestreden beslissing vestigt enkel een erfdienstbaarheid van openbaar nut die het door de verzoekende partij gevreesde gevolg niet op zich doet blijken;

Overwegende dat aldus, zo het nadeel al voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf, zijn moeilijk te herstellen en ernstig karakter niet is aangetoond; dat aldus niet is voldaan aan de tweede van de door artikel 17 gestelde voorwaarden; dat die vaststelling volstaat om de gevraagde schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zestien oktober 2003, door :

de H.	D. VERBIEST	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.